గొలుసు

పక్క వాటా తెరచి ఉండడం చూసి "ఎవరికైనా అద్దెకిచ్చావా?" అని అడిగాడు హర్ష కాలేజీ నుండి వస్తూనే.

ఔనన్నట్లు తల ఊపింది సత్యప్రియ.

"ఎందుకంత తొందరపడ్డావ్? మా తమ్ముడు మంచివాళ్ళనెవరినైనా చూసి దింపుతానన్నాడు కదా!"

"అలా అనే ఆ పోర్షను ఆర్నెల్లు బట్టీ ఖాళీగా ఉంచాం. ఇంకా ఎన్నాళ్ళని ఎదురు చూస్తూ కూర్చోమంటారు?" అసహనంగా అంది సత్యప్రియ.

"పెళ్ళి చేసిచూడు. ఇల్లు కట్టి చూడు అన్నారు. వాటిలో అద్దెకిచ్చి చూడు అన్న మాట చేర్చడం మరిచిపోయి ఉంటారు. అద్దెకివ్వడమనేది నువ్వనుకున్నంత ఆషామాషీ వ్యవహారమేం కాదు. మంచివాళ్లు తటస్థపడాలి. వాళ్లకి మన అద్దె అందుబాటులో ఉండాలి."

"చేతగాని వాళ్ళకి అన్నీ జటిలంగానే కనిపిస్తాయి. మొన్న మీ తమ్ముడు పంపిన వాళ్లు ముష్టి మూడొందలు కంటే ఎక్కువ ఇచ్చుకోలేమన్నారు. వీళ్ళు అడక్కుండానే ఆరువందల యాభై ఇస్తామంటున్నారు. అందుకే మరి రెండోమాట అనకుండా అడ్వాన్స్ పుచ్చేసుకున్నాను."

"మంచిపని చేశావ్. ఇంతకీ వాళ్ల సామాన్లేవీ కనిపించడం లేదేమిటి? ఉత్త చేతుల్తో ఊడిపడలేదు కదా!" పక్కవాటా వంక తొంగి చూస్తూ అడిగాడు హర్ష.

"వాళ్లు బొంబాయి నుండి ట్రాన్స్‌ఫర్ మీద యకాయకిన ఈ ఊరొచ్చారు. తనింకా రిలీవు కాలేదని, పది పదిహేను రోజుల్లో సామాన్లు పట్టంచుకొస్తానని చెప్పి భార్యని ఇక్కడ విడిచిపెట్టి వెళ్లాడు వాళ్లాయన.

"పోన్లే... ఇంతకీ ఆవిడ వండుకోడానికి వంటపాత్రలైనా తెచ్చుకుందా, అదీ లేదా?"

అతడామాట పరిహాసానికన్నా యథార్థమే.

"వాళ్లు సామాన్లు తెచ్చుకునేంత వరకు మన గిన్నెలు వాడుకోమని ఇచ్చాన్లేండి" అంది సత్యప్రియ భర్త మాటకు మూతి విరుస్తూ.

"ఔన్లే అపర దానకర్ణురాలివి. నీ విక్కడ ఉండగా ఆవిడకి గిన్నెలకే కరవా? ఎన్ని చెప్పు. నువ్వు చేసిన పనేం బాగోలేదు ప్రియా. ముక్కుమొహం తెలియని వాళ్లకి అద్దెకివ్వడం నాకెంత మాత్రం ఇష్టం లేదు"

"సరేలెండి. నేను చేసిన పని మీకు ఎప్పుడు ఇష్టమైంది కనుక... త్వరగా బట్టలు మార్చుకోండి. జీడిపప్పు ఉప్మా చల్లారిపోతోంది" అని చెప్పి వంటింట్లోకి దారితీసింది.

★ ★ ★

లంచ్ టైమ్‌లో ఇంటికొచ్చిన హర్ష మంచం మీద పడుకుని ఉన్న కొడుకును చూసి "రాజా! బడికి వెళ్లలేదా?" అని అడిగాడు.

"లేదండి. వాడికి జ్వరం." అంది సత్యప్రియ.

"అలాగా!" కంగారుగా బిడ్డ నుదుటిమీద చేయివేసి "డాక్టర్ని పిలుచుకొస్తానుండు"

అంటూ బయటకు వెళ్లబోయాడు.

"అక్కర్లేదు. డాక్టర్‌కి చూపించి తీసుకొచ్చాను. మందులు రాసిచ్చాడు. మనింట్లో దిగిన రాధ ఎంత మంచిదండి? పిల్లాడికి జ్వరం అని తెలియగానే రెండొందలిచ్చి డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళమంది."

అందుకేకదా ఎవరినైనా ఇంట్లో దింపుదామని ఎప్పటి నుండో బుర్రమొత్తుకుంటున్నాను"

"తల బాదుకుంటే ఏం లాభం? పని అయ్యేలా చూడాలి" అంటూ చురక అంటించింది సత్యప్రియ.

"ఒప్పుకున్నాను లేవోయ్! నువ్వు నా చాయస్‌కి సూటయ్యే సెలక్షనే చేశావులే" "ఆలస్యంగానైనా శ్రీవారు హర్షం వెలిబుచ్చినందుకు సంతోషం. అదిసరే, డబ్బుంటే ఇవ్వండి. ఆమెకిచ్చేద్దాం. మీరు రాగానే ఇచ్చేస్తానని చెప్పాను" అంది సత్యప్రియ.

జేబులో చెయ్యిపెట్టాడు హర్ష.

★ ★ ★

ఆవేళ ఆదివారం. ఎవరో ఫ్రెండ్‌ని కలవాలనని చెప్పి భోజనం చేస్తూనే గుమ్మం దాటాడు హర్ష.

ప్రైవేట్ క్లాస్ ఉందంటూ పుస్తకాలు పుచ్చుకుని బయటకు వెళ్లిపోయాడు రాజా.

ఒంటరిగా ఉండటం వల్ల సత్యప్రియకి ఏమీ ఉబుసుపోవడం లేదు. సగం అల్లి వదలేసిన స్వెట్టర్‌ని పూర్తి చేద్దామని బయటకు తీసింది.

అంతలో 'వదినగారూ!' అంటూ లోపల కొచ్చింది రాధ.

"మీరా రండి!" కూర్చొమన్నట్టు సోఫా చూపించింది సత్యప్రియ.

దిక్కులు చూస్తూ "అన్నయ్య గారు లేరా?" అని అడిగింది రాధ.

"ఊహూం!" అంది సత్యప్రియ.

"అదేం అలా? ఇవాళ ఆదివారం కదా!"

"సెలవుల్లో కూడా ఆయనకి డ్యూటీలు ఉంటాయిలెండి. క్షణం ఇంటిపట్టున ఉండరు. కర్ణుడు కవచకుండలాలతో పుట్టినట్టు ఈయన పాదాల క్రింద చక్రాలతో పుట్టారేమోననిపిస్తుంది. అది సరే. ఏమిటటి ఇలా వచ్చారు?" అడిగింది సత్యప్రియ.

"అబ్బే. ఏం లేదు. మీ ఇల్లు చూద్దామని."

"దానికేం భాగ్యం. చూద్దురుగాని పదండి. ఈ హాలు మీకు తెలిసిందే కదా. పోతే అది మా బెడ్‌రూమ్. ఆ పక్కనున్నది డైనిగ్ హాలు." అని చెబుతూ ఇల్లంతా చూపించింది సత్యప్రియ.

మళ్లీ హాల్లోకొచ్చి ఇద్దరూ సోఫాల్లో చతికిలపడ్డారు.

"అది కలర్ టీవీయేనా?"

"కాదు. బ్లాక్&వైట్."

"అదేమిటండీ. లెక్చరర్‌గారింట్లో బ్లాక్ అండ్ వైట్ టీవీయా? ఎవరైనా వింటే నవ్విపోతారు." అంది రాధ.

"ఒకే వస్తువు మీద భారీ పెట్టుబడి పెట్టడం మావారికిష్టం ఉండదు. దానికి బదులు

మరేదైనా ఐటమ్ కొనుక్కోవచ్చు అంటారు."

"మీ ఇంట్లో వాషింగ్ మెషీను ఉందా?"

"లేదు కొనుక్కోవాలనుకుంటున్నాం."

"వ్వాట్! వాషింగ్ మెషిన్ లేదా? మరి బట్టలు...

"లాండ్రీకి వేసుకుంటాం. మరి మీ ఇంట్లో...

"ఏది ఉందని అడక్కండి. ఏది లేదని అడగండి. అన్నీ ఉన్నాయి."

"అదృష్టవంతులు"

"ఏం అదృష్టమో ఏమిటో అన్నీ ఉండికూడా మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టవలసి వస్తోంది". కాస్త ఫ్రిజ్ వాటర్ ఉంటే ఇవ్వండి".

"ఆ మాత్రానికే అంతమాట అనాలా?" మా సామాన్లు వచ్చేస్తే నన్ను అడుగుతారా ఏమిటి?" అంటూ ఫ్రిజ్ తెరిచి వాటర్ బాటిలు పట్టుకొచ్చింది సత్యప్రియ.

"మీ మెడలో చంద్రహారం మెరిసిపోతోంది. కొత్తగా చేయించుకున్నారా?" అడిగింది రాద మంచినీళ్ళు గుటకవేస్తూ.

"ఇదా? ఇది చాలా పాతదండి. ఈ మధ్య మెరుగు పెట్టించా."

మాటల్లో వచ్చాడు హర్ష.

వస్తానంటూ లేచి నిలబడింది రాధ.

"ఫరవాలేదు. మీరు మాట్లాడుకోండి" అంటూ బెడ్‌రూములోకి వెళ్ళిపోయాడు హర్ష.

"అసలు సంగతి చెప్పడం మరిచాను. ఎల్లుండి మా దూరపు బంధువుల పెళ్ళికి రాజమండ్రి వెళ్ళాలనుకుంటున్నాను" అంది రాధ కూర్చుంటూ.

"మీ రొక్కరే వెళతారా?"

"ఆయన ఈలోగా వచ్చేస్తే ప్రాబ్లం లేదు. లేకపోతే ఒంటరిగానైనా వెళ్ళక తప్పదు. ఏమిటో పుట్టెడు ఆభరణాలున్నా సమయానికి ఒక్క నగైనా లేదు. బోసి మెడతో ఎలా వెళ్ళాలో బోధపడటం లేదు.

"వచ్చే ముందు ఓ గొలుసైనా తెచ్చుకుని ఉండవలసింది" నొచ్చుకుం[illegible]న్నట్లుగా అంది

[illegible]

...రాయిలో దొంగల భయమని నగలన్నీ తీసుకెళ్ళి బ్యాంకు లాకర్లో ... మోసుకొస్తారనుకోండి. మీరేమీ అనుకోకపోతే చిన్న రిక్వెస్టు."

...సత్యప్రియ.

...స్ ఓ మూరు..."

...పడింది సత్యప్రియ. మెడలో చెయిన్‌ని చేత్తో రాసుకుంటూ.

...గానే ఇచ్చేస్తాను."

...నా నగల్ని ఇంత వరకు ఎవరికీ ఎరువు ఇవ్వలేదు. మీ మాట ...కోకండి" అంది సత్యప్రియ.

...సంభాషణ వింటున్న హర్ష భార్యని పిలిచి "మన సుఖదుఃఖాల్లో

పాలు పంచుకున్న రాధకు నీ గొలుసొకమారు బదులివ్వడానికి ఎందుకు సందేహిస్తున్నావో నాకర్థం కావడంలేదు. ఓ మారు నగ ఇచ్చి పుచ్చుకున్నంత మాత్రాన అదేమైనా అరిగిపోతుందా? తరిగిపోతుందా?" అన్నాడు అనునయంగా.

"అలాగే మహాశయా మీరు చెప్పాక తప్పుతుందా" అంటూ రాధ వద్దకొచ్చి "మీరు ఎల్లుండి కదా వెళుతున్నారు. గొలుసు రేపిస్తాను సరేనా" అంది సత్యప్రియ.

"హమ్మయ్య బ్రతికించారు. నా పరువు దక్కింది. మీ మేలు ఎన్నటికీ మరచిపోలేను" కృతజ్ఞతాభావన ఉట్టిపడేలా అంది రాధ.

★ ★ ★

నాలుగు రోజుల్లో వచ్చేస్తానన్న రాధ వారం దాటి[illegible]నా రాలేదంటే నాకేదో అనుమానంగా ఉందండి. నా నగ ఇవ్వనంటే మీరే బలవంతంగా [illegible]మెక ఇప్పించారు. మళ్ళీ ఆ గొలుసు చేయించుకోవాలంటే మాటలా?" అంది సత్యప్రియ మొహం అదోలా పెట్టి.

"పెళ్ళన్నాక రెండ్రోజులు అటవుతుంది, ఇటవుతుంది. అంత మాత్రనికే ఆమెను అనుమానించడం భావ్యం కాదు."

"ఏమోనండి. నా మనసు కీడు శంకి[illegible] ఎవరి ముఖం మీదా దొంగ అని రాసి ఉండదు. మీ తొందరపాటు చర్యవల్లే నా [illegible]యింది" కంటతడి పెట్టింది సత్యప్రియ.

"ఊరికే నన్ను ఆడిపోసుకుంటావే[illegible]క్క మొహం తెలియని వాళ్ళని ఇంట్లో దింపొద్దే అంటే విన్నావా? అనుభవించు అనా[illegible]ర్ష ఉద్వేగంతో.

"తెలిసో తెలికో వాళ్ళని దింప[illegible]నె అనుకోండి. మీ రెందుకు గొలుసు ఇమ్మని ప్రోద్భలం చేయడం?" ఎదురు దాడికి దిగింది సత్యప్రియ.

"మనిద్దరం ఇప్పుడు [illegible]ట్యుమాడుకుంటే ఏం లాభం? ముందు వాళ్ళ తలుపు తాళం కప్ప విరగ్గొట్టి చూద్దాం. క[illegible]సం మన సౌవ్, స్టీలు గిన్నెలు ఉన్నాయో లేవో" అన్నాడు హర్ష.

"పదండి" అంది[illegible]త్యప్రియ.

తీరా తాళం [illegible]ప్ప బ్రద్ధలు కొట్టి చూస్తే ఇంట్లో పూచిక పుల్ల కానరాలేదు.

"ఎంత [illegible]సం?... ఉండు ఇప్పుడే వెళ్ళి పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చి వస్తాను" అన్నాడు హర్ష కోపంతో [illegible]గిపోతూ.

"మీ[illegible]క్కడికీ వెళ్ళనక్కర్లేదు. మన నగ మనింట్లోనే సురక్షితంగా ఉంది" అంది సత్యప్రియ.

ఆ [illegible]టకు విస్తుపోయి చూశాడు హర్ష. "నా గొలుసు ఆమెకివ్వడం ఇష్టం లేక అలాంటిదే నాలుగు [illegible]వందలు పెట్టి రోల్డుగోల్డుది కొనిచ్చాను. వాళ్ళు మనకెలానూ ఆరొందల యాభై రూ[illegible]యిలు అడ్వాన్సు ఇవ్వనే ఇచ్చారు. అందుచేత ఇందులో మనం నష్టపోయిందేమీ లేదు. పో[illegible] కిరసనాయులు స్టౌ, నాలుగు గిన్నెలే కదా" అంది సత్యప్రియ.

"మరి ఆ మాట చెప్పవేం? ఐదు తులాల గొలుసు పోయిందని హడలి ఛస్తుంటే" అన్నాడు హర్ష.

ఆ మాటకు ఫక్కున నవ్వింది సత్యప్రియ.

(25-12-1997 ఆంధ్రప్రభ డైలి)

దంత్రా

ఊడుఊగా

[illegible]ఊడు ౧౦

[illegible] ద్వ

[illegible]